

samme regler, som fastsat i lov nr. 346 af 30. november 1954 om en tilsvarende ydelse pr. januar 1955 (årbog 1954—55, side 240). Kun i § 2, stk. 2, er der foretaget en lille ændring, idet de ekstraordinære lommepengebeløb, som ordningen omfatter, efter den nye lov skal udbetales til „rentemodtagere på alderdomshjem og plejehjem for kronisk syge, jfr. folkeforsikringslovens § 54, stk. 3“, mens der i den foregående lov kun var tale om „aldersrentemodtagere på alderdomshjem, jfr. folkeforsikringslovens § 54.“

Lovforslaget var ved fremsættelsen ledsaget af følgende bemærkninger:

„Regeringen har anset det for ønskeligt, at alders- og invaliderentemodtagere pr. 1. januar 1956 i lighed med i året 1955 opnår en særlig ydelse på 100 kr. for enlige rentemodtagere samt ægtepar, hvoraf kun den ene oppebærer rente, og på 150 kr. for ægtepar, når begge ægtefæller oppebærer rente. Endvidere finder man det rimeligt, at der i overensstemmelse med, hvad der er sket ved tidligere lovgivning, samtidig udbetales en tilsvarende ydelse til enlige mødre, der opfylder eller — såfremt de ikke havde fået bidrag udbetalt af den bidragsskyldige — ville have opfyldt betingelserne for at få udbetalt børnebidrag af det offentlige i henhold til forsorgslovens kap. XV eller XVI.

Det foreslås samtidig, at der i januar måned 1956 ydes rentemodtagere på alderdomshjem og plejehjem for kronisk syge et ekstraordinært lommepengebeløb af samme størrelse som i 1955, nemlig til enlige 16 kr., 20 kr. og 25 kr., og til ægtepar 32 kr., 40 kr. og 50 kr., henholdsvis efter som kommunen hører til kommunegruppe I, II eller III, hvorved der foretages en vis udligning mellem satserne for lommepenge til rentemodtagere på alderdomshjem i de tre kommunegrupper i lighed med den udligning af satserne for renternes grundbeløb, som gennemførtes ved lov nr. 319 af 8. december 1953.

Udgifterne til de omhandlede ydelser er anslået til ca. 34 mill. kr., der foreslås afholdt af statskassen.“

Lovforslaget behandledes samtidig med et fra kommunistisk side fremsat lovforslag, hvorefter den særlige ydelse skulle være væsentlig større end af socialministeren foreslået og for en dels vedkommende udbetales på et tidligere tidspunkt (jfr. side 542).

Efter at det kommunistiske lovforslag var forkastet, vedtoges forslaget til nærværende lov uændret og enstemmigt efter en forudgående udvalgsbehandling, som ikke resulterede i ændringsforslag.